

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1994-1995

10 NOVEMBER 1994

ONTWERP VAN DECREET

betreffende de bodemsanering

AMENDEMENTEN

voorgesteld door de heer L. Barbé

Artikel 2

A. In **het eerste lid, 16° op de eerste regel voor het woord „deskundige” het woord „onafhankelijke” invoegen.**

VERANTWOORDING

Een bodemsaneringsdeskundige moet steeds een onafhankelijk persoon zijn. Anders kan een saneringsplichtig bedrijf zijn eigen saneringsdeskundige gebruiken voor de bodemsanering. De kans dat deze deskundige de facto door het bedrijf verplicht zou worden een halve of schijn-sanering uit te voeren, is reëel en moet worden vermeden.

B. In **het eerste lid aan 17° toevoegen wat volgt :**

„, met inbegrip van de faling”.

VERANTWOORDING

Door deze bepaling in te voeren, wordt de faling expliciet opgenomen in de definitie van „sluiting van een inrichting”. Hierdoor kan een bodemsaneringsplichtige niet aan zijn verplichting ontsnappen door de faling aan te vragen. In veel gevallen zal de faling immers financieel voordeliger zijn dan de verplichte bodemsanering, en de kans dat een kwaadwillige saneringsplichtige langs deze weg aan de sanering zou willen ontsnappen, is dan ook reëel.

Zie :

587 (1993-1994)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet
- Nr. 2 : Amendementen

Artikel 16

In § 1 aan de tekst tegenover de twaalfde streep toevoegen wat volgt :

„en de termijn gedurende dewelke deze maatregelen van kracht zijn”.

VERANTWOORDING

In sommige gevallen van bodemsanering zal nog jaren nazorg nodig zijn. Deze verplichting zou beter expliciet in het decreet worden ingeschreven, aangezien nazorg vanuit milieuhygiënisch standpunt zo belangrijk is.

Artikel 32

In § 1 op de laatste regel de datum „6 mei 1994” vervangen door de datum „ 7 mei 1994”.

VERANTWOORDING

Indien de aansprakelijkheid bij historische bodemverontreiniging zou vastgesteld worden overeenkomstig de aansprakelijkheidsregels die van toepassing waren op 6 mei 1994, zou men hieruit kunnen afleiden dat het oude artikel 21, 2, c van het afvalstoffendecreet nog geldt voor historische bodemverontreiniging. Dit zou een aantal kwalijke gevolgen hebben.

Vooreerst getuigt het van juridisch dilettantisme eerst een regel af te schaffen, en deze nadien terug in voege te laten treden. Artikel 21, 2, c was trouwens onderhevig aan felle, en gerechtvaardigde, kritiek ; wie ingebreke gesteld moest worden, was allesbehalve duidelijk. Bovendien kan men betwijfelen of artikel 21, 2, c wel een aansprakelijkheidsregeling inhoudt, en niet veeleer een prefinancieringsplicht instelt. Indien artikel 21, 2, c wel antwoord geeft op de schuldvraag, handelt dit artikel in elk geval over zowel de prefinanciering als de aansprakelijkheid. In het ontwerp zou het artikel echter alleen bij de aansprakelijkheidsregeling een rol spelen. Dit, plus het feit dat het op zijn minst verwarrend is ineens de „ingebreke gestelde” erbij te halen, terwijl die nergens anders wordt vernoemd, zou aanleiding kunnen geven tot oeverloze discussies.

Maar de instandhouding van artikel 21, 2, c is ook helemaal niet nodig. De ratio van dit artikel wordt immers overgenomen in artikel 45, 1 van het ontwerp dat OVAM de mogelijkheid geeft ambtshalve in de plaats van de aangemaande te treden indien deze zijn verplichtingen niet uitvoert ; en artikel 46, 3 dat het OVAM mogelijk maakt de gemaakte kosten te verhalen op de aangemaande of de aansprakelijke. Door deze bepalingen wordt de regeling van artikel 21, 2, c verbeterd overgenomen.

Artikel 35

A. In hoofddorde :

Dit artikel weglaten.

VERANTWOORDING

Door de nieuwe indeling van de hoofdstukken is dit artikel overbodig geworden.

B. In bijkomende orde :

Op de eerste regel het cijfer „13” vervangen door het cijfer „12”.

VERANTWOORDING

Technisch amendement.

L. BARBE
